

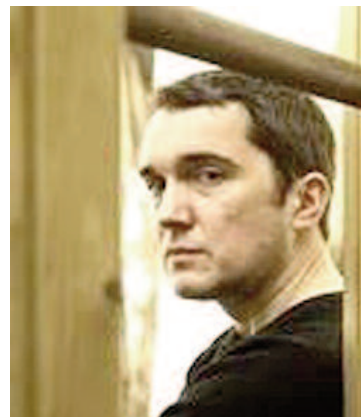
David Svoboda

exkluzivní rozhovor
s českým pětibojářem
strana 4

FILEŠ

ČTVRTEK 14. DUBNA 2011

cena nedozírna



Miloš Urban
vydává nový bestseller
strana 3

**ZVÍTĚZÍ V LIBYI
DOBRO NAD ZLEM?**
strana 2

Kočí: Nahrávka o puči ve VV je mystifikace

Server Týden.cz včera zveřejnil nahrávku, kde poslankyně Kristýna Kočí mluví o dlouho připravovaném převratu ve straně Věcí veřejných, na němž se údajně měla podílet i ODS. To Kočí popírá, prý **šlo o záměrnou mystifikaci**.

PRAHA Nahrávku pořídil člen frýdecko-místecké organizace VV Lukáš Vích v jedné z pražských kaváren na sobotní schůzce s Kočí a tajemnicí moravskoslezské organizace VV Markétou Dobešovou.

Poslankyně Kristýna Kočí, bývalá předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných, autenticitu záznamu potvrdila. Nieméně prohlásila, že v rozhovoru úmyslně lhala. Chtěla tak dokázat, že její bývalí spolustraníci z VV se ji snaží nahrávat.

„Tato nahrávka byla jenom rozšířením, posunutím informací dál. Jsou to čisté spekulace, co už šíří Vít Bárta. Žádná z těch informací, která tam zazněla, není pravda,“ tvrdí Kočí.

Ve včerejších Událostech, komentářích sdělila, že nahrávat ji chtěl i poslanec Věcí veřejných Jiří Rusnok. „Před svědkem jsem ho konfrontovala, zda má nahrávací zařízení a zda si mě hodlá nahrávat. Nonverbální reakce Jiřího Rusnoka, kdy zrudl, a fakt, že samotný rozhovor poté trval pár minut a jen mě ujistil o tom, že se budeme dál ve sněmovně zdravít, mi potvrdila tu základní informaci, že tu bude tendence mě nahrávat,“ řekla Kočí. Proto se údajně při dalším setkání uchýlila k mystifikaci.

Podle ní to dokazuje výrok, že



„V pozadí stojí nějací kmotři ODS. Tahle akce je projekt společnej, tři čtvrtě roku chystanej.“

Kristýna Kočí na nahrávce

se spiknutí proti VV připravuje už tři čtvrtě roku. Začalo tedy v době, kdy ještě nebyla poslankyní. O tom se ale dá spekulovat. Sněmovna poprvé zasedala 22. června loňského roku, což je dříve než před devíti měsíci.

ODS spiknutí popírá

Zbývající účastníci schůzky Vích a Dobešová ale prohlášení Kočí o záměrné mystifikaci odmítají. „Kristýnu Kočí znám poměrně

dlouho, takže vím, kdy lže a kdy mluví pravdu,“ řekl Vích. S Dobešovou vyjádřili domněnku, že se je Kočí snažila přetáhnout na svou stranu.

Premiér Petr Nečas odmítá jakýkoliv podíl ODS na rozkolu ve Věcech veřejných. „Považuji za nepřijatelné používání estébáckých metod a vzájemné nahrávání politiků. Cílem je odpoutat pozornost od podstaty problémů,“ řekl Nečas.

Petr Tluchoř, šéf poslanců za ODS, který měl údajně převrat ve VV vést, tuto domněnku zcela popřel. Kočí v nahrávce také uvedla, že spolu s Jaroslavem Škárkou spolupracují s deníkem MF DNES.

„Toto tvrzení je nesmyslné. MF DNES s žádným z poslanců VV nespolečuje a nespolečuje, nikdo z nich nebyl ani naším zdrojem informací,“ brání se šéfredaktor MF DNES Robert Čáslanský.

Situace okolo vládní krize se tak ještě více zaplétá. Už včera také prezident Václav Klaus vystoupil s prohlášením, že současný stav je neúnosný a svolal na dnešní dopoledne mimořádnou schůzku s předsedy koaličních stran. Vyzval tu politiky, aby učinili ústupky a utlumili mediální tlaky.

Kateřina Korábková

Loď s libyjskými uprchlíky ztroskotala u italského pobřeží



ZTROSKOTANÍ UPRCHLÍCI. V rybářském člunu se plavilo 250 emigrantů, dvě ženy při nárazu na skály zahynuly. Ostatním museli z vody pomáhat záchranáři. Itálie čelí přílivu utečenců ze severu Afriky už od ledna, na ostrově Lampedusa jich je aktuálně dokonce víc než stálých obyvatel. V březnu se tady navíc potopila další loď, 140 jejích pasažérů se pohřešuje. Většina uprchlíků je frankofonních, Francie je ale přijímat nechce a posiluje hraniční kontroly.

Kateřina Nejedlá / Foto: Francesco Malavolta/AP

Číňanka obětovala dítě

PEKING Tradiční pověrčivost Asiatů stála za tragédií ve východočínském městě Nan-čchang. Tamní policie včera zadržela starší ženu, která zabila vlastní vnouče kvůli neblahé předpovědi vědmy.

Věštýně ze začátku roku vystrašila ženu tvrzením, že celé rodině hrozí nebezpečí, pokud nového člena přivítá mezi sebe právě v nynějším roce Zajíce. V kombinaci s horoskopem rodičů, tedy nejstarším synem narozeným v roce Myši a jeho ženy (znamení Tygra), totiž narození místo radosti mělo přinést přesný opak. Ještě v době, kdy její snacha čekala na porod, se Ao snažila přesvědčit dalšího vnuka, aby očekávanému narození všemožně zabránil – včetně udeření matky do břicha s cílem vyvolat potrat, citovaly agentury informace z čínských zpravodajských webů.

Ao policii sdělila, že k zabití vnuka s cílem zachránit rodinné štěstí všech ostatních se odhodla-

la 6. dubna. Když matka zanechala dítě v péči tchýně, popadla vnuka a hodila ho do studny. Matka syna po čase objevila mrtvého ve studni za domem. Stará žena se skrývala v nedalekém stohu. Policie ji dopadla o dva dny později.

Tragický incident s původně „dobrým úmyslem“ uchránit rodinu před nástrahami věšteb dokazuje stále jejich silné postavení v tradiční čínské společnosti. Mimo velká globalizovaná města se myšlení některých Číňanů dosud silně řídí legendami či magií. Řada pověr silně souvisí právě s čínským lunárním kalendářem, který je nejstarším systémem svého druhu na světě, stanoveným před pěti tisíci lety. Čína slaví lunární nový rok už více než dva tisíce let. S každým rokem je spojeno jedno zvíře a Číňané věří, že lidé během života sdílejí jejich typické vlastnosti. Právě rok Zajíce je sám o sobě paradoxně vnímán jako období klidu a jemnosti.

Jan Šilhan

Na horách nasněžilo

ŠPINDLERŮV MLÝN Po velmi teplém víkend, kdy teploty přesahovaly 20 stupňů, přišla opět zima. Ve vyšších polohách napadlo v noci na dnešek několik centimetrů sněhu. Sníh zasypal vrcholky Krkonoš, Jizerských a Krušných hor, na mnoha místech také komplikoval dopravu. Odklízet sníh z vozovek museli silničáři v Krkonoších, ale i na Šumpeřsku a Jesenicku.

Chladné počasí potrvá podle meteorologů ještě během zítřka a víkend, na horách můžeme očekávat další sněžení. Od pondělka se postupně začne oteplovat, ke konci příštího týdne by se teploty mohly vyšplhat až k 22 stupňům.

I přes poslední výkřik zimy sezóna na horách končí. Poslední lyžování si sportovní nadšenci mohou užít tenhle víkend v Krkonoších, ve Svatém Petru ve Špindlerově Mlýně a v Harrachově, ostatní areály už provoz ukončily.

Natálie Šírová

Egyptský exprezident Mubarak zadržen

KÁHIRA Vyšetřovatelé včera zatkli bývalého egyptského prezidenta Husního Mubarak a jeho dva syny. Mubarak odstoupil z postu 11. února po dlouhodobých celostátních demonstracích namířených proti jeho diktátorské vládě. Má se zodpovídat z násilí na demonstrantech. Pár hodin před výsledkem však zkolaboval a musel být převezen do nemocnice v Šarm aš-Šajchu. Jeho synové Gamál a Alá Mubarak jsou podezřelí ze zpronevěry a oba se už podrobili výslechu. Gamál se sna-

žil vyhnout odpovědnosti už jednou, když se pár dní po zablokování svých zahraničních účtů pokusil o sebevraždu. Za vlády otce Husního působil Gamál jako jeden z předních vládních představitelů, jeho starší bratr Alá je obchodník. Sami Egyptané usilovali o zadržení Mubarakových synů a ze včerejší události se neskrývaně radovali.

Husní Mubarak vedl Egypt téměř třicet let, po jeho rezignaci vládu převzala armáda. Podle prokurátorů musí Mubarak minimál-

ně na 15 dní do vězení, kromě domnělé účasti na smrti několika protestujících je totiž podezřelý také z korupce. Ve svém prohlášení Mubarak zdůrazňuje nevinu právě v otázce korupce a brání i syny, kteří údajně žádný majetek ani peníze v zahraničí nemají. K násilí během protestů se Mubarak nevyjádřil. Při demonstracích během ledna a února přišlo o život až 800 lidí. Zatím není jasné, jak těžce je Husní Mubarak nemocen, lékaři považují jeho stav za vážný. **Daniela Tkadlečková**

Sport

Třinec slaví

Třinec porazil v pátém utkání finále play-off Vítkovice 5:1 a sérii vyhrál 4:1 na zápasy.



Kultura

Odnikud nikam: kalifornská nuda

Čtvrtý snímek scenáristky a režisérky Sofie Coppolové je vizuálně působivý, ale scénář bohužel trochu pokulhává



Sport

Skateboardista Habanec

Maxim zrovna slaví svůj největší úspěch, postup do evropského týmu Quiksilver.

Krádeže ve vyšších kruzích

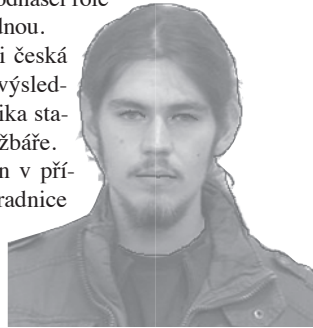
Je paradoxní, že jedno protokolární pero z Chile, které dle Klausových slov byla vlastně propiska, zanechá až takhle tlustou stopu. Video s husarským kouskem českého prezidenta překročilo hranice místního folklóru a různé obměny káravého „Václave, ty lumpe!“ křižují mediálním světem od Guardianu až po CNN.

S majstrštykem se i přes svou neskonanou úctu k autoritám vytáhli naši západní sousedé a chytrým využitím podobnosti jména Klaus a slovesa klauen (=krást) se pokusili alespoň dočasně zažehnat dlouhotrvající krizi německého humoru. Otázka však je, zdali by si neměli všimnout spíše špíny před vlastním prahem. Zastupitel města Stralsund za krajně levicové Die Linke Frank-Michael John možná myslel na hygienu, když si dennodenně z radnice domů odnášel role toaletního papíru, osobní čistota se mu ale stala osudnou.

Zatímco Klausovu loupež propisky, kterou by si česká delegace stejně odvezla domů, viděly statisíce a výsledkem je pouze veřejný posměch, u německého politika stačil k policejní vazbě pohled jednoho všímavého údržbáře. Když už si role Frank-Michael John odnášel nejen v příruční tašce, ale i v ruce, pohotovému zaměstnanci radnice bylo tajemství mizického papíru odhaleno. Propiska se možná ještě toleruje, ale zhruba dvě stě rolí toaletního papíru už nikoliv.

Morální ponaučení? Berte si jen to, co vám patří.

Oči Adama Peška mravokárec



Zvítězí v Libyi dobro nad zlem?

Když Američané zahájili v roce 1998 bombardování Iráku při operaci Pouštní liška, měl jsem jako malý militarista radost, že se něco děje. Rozložení morálních sil mi bylo naprosto jasné. Američané jsou dobří, Saddám zlý. V roce 2003 vtrhli Američané do Iráku po zemi. V tu chvíli už jsem začínal chápat, co válka znamená, a potřeboval jsem v počínající pubertě zaujmout nějaký postoj. Američané byli zlí, oškliví pachanti toužící po ropě.

V březnu 2011 začaly mezinárodní síly bombardovat Kaddáfího síly v Libyi. Místní diktátor si v posledních letech budoval obraz bláznivého strýčka z pouště, stavil si svůj beduínský stan na těch nejneuvěřitelnějších místech a snažil se o sblížení se Západem. Média i vlády pozapomněly na to, že Kaddáfí v minulosti štědře podporoval terorismus a má osobně na svědomí kupříkladu raketový útok na letadlo nad Lockerbie nebo bombový atentát na diskotéku v tehdejší Západní Berlíně. Přestože je těžké z Libye získat ověřené informace, je pravděpodobné, že občanskou válku rozpoutal on, když proti demonstrantům nasadil těžkou vojenskou techniku. Dobře, Kaddáfí je asi zlý. Kdo stojí proti němu?

Masa lidí nespokojená s režimem, nikým neřízená, chce diktátora svrhnout. Co si za tou masou představí? Co by přineslo její vítězství? To neví nikdo, i zdánlivě vševědoucí americké tajné služby se teprve teď úporně snaží dohnat informační manko. Nemůžu tedy v duchu předchozích zkušeností povstalice označit za „správnáky“, kterým by se mělo pomoci. Neumím označit správnou stranu, ideální řešení, ani cestu „menšího zla“.

Francouzský prezident Sarkozy takový problém ne-

měl a zasáhl do probíhající občanské války, následován dalšími státy. Za pět minut dvanáct vzdušné údery převážily misky vah na stranu povstalců a vytlačily Kaddáfího síly z Benghází, hlavního sídla povstalců. Letecké zásahy a zbrojní pomoc rebelům uvedly zemi do patové situace.

Jasmínová revoluce se zastavila

Idealističtí humanisté očekávali, že občanská revoluce a pomyslné světlo demokracie a všeobecného dobra prozáří celou oblast Blízkého východu. Jenže libyjský diktátor úspěšně zakročil prvním opakem, nekompromisním násilím. S tím síla revoluční vlny v této oblasti stagnuje (výjimkou potvrzující pravidlo je Egypt). V českých médiích Libye už zapadla do propadlístě zapomnění, v západních se zatím stále drží na titulních stránkách. Snad nepůjdou českou cestou. Nezájem světové veřejnosti by totiž bylo to nejlepší, co by mohlo Kaddáfího potkat.

Pokud představitelé západních států smetou Kaddáfího pozemní operaci, může Libyi potkat stejný osud jako Irák po roce 2003, kdy se octnul ve víru neustálého násilí, občanské a sektářské války. Pokud se rozhodnou misku vah převážít na stranu rebelů dodávkami zbraní a vojenským výcvikem, mohou si vybudovat budoucího nepřítele stejně jako v Afghánistánu v 80. letech. Pokud zachovají současný stav, Kaddáfí může se svou pravidelnou armádou povstalice porazit a na dobytých územích zahájit rozsáhlé represálie s mnoha oběťmi. V pohádkách vždy vítězí dobro nad zlem. Ve skutečném světě nad zlem často vítězí zase jenom zlo.

Komentář Jana Pavce
šéfredaktor MF FLEŠ

Tradice záměrných mystifikací založená Miroslavem Kalouskem se v české politice uchytila. Nejvíce se zalíbila Věcem veřejným.

Věci mystifikované

Někdy se zdá, že zákonodárci trpí schizofrenií. Nebylo by lepší zvolit jiné?

Mladá ambiciózní poslankyně to nemá v životě jednoduché. Nejdřív si Kristýna Kočí dlouhé měsíce nevšimne, že ji ovládá sekta Víta Bárty. Ta ji poté, co spolu s pány Humlem a Škárkou začnou hrdinně bojovat za pravdu, začne odposlouchávat v ložnici. Podle Kočí ji totiž Bártovi agenti chtěli vydírat nahrávkami jejích intimností. Je trochu s podivem, že se do skvěle hlídaného domu ohrožené poslankyně dostal agent, který do skříně nainstaloval takové zařízení. Je ovšem také možné, že kromě sledování sexuálního života plánoval vyslechnout, co Kristýna Kočí prozradí ze spaní. Možná nám o tom někdy poví víc Stanislav Huml. Není jisté náhodou, že právě jeho přítel ze soukromé bezpečnostní agentury štenici v bytě Kristýny Kočí našli.

Aby toho nebylo málo, dostává se jarní vládní telenovela do další (pro většinu smrtelníků ještě méně pochopitelné) fáze. Kočí se inspirovala kolegou Škárkou a zveřejněnou nahrávkou, na které přiznává snahu rozvrátit stranu, označila za mystifikaci. Není tady těch lží už nějak mnoho? Pokud se Kočí rozhodla obhajovat pravdu rozšiřováním a potvrzováním spekulací, má to v sobě asi tolik logiky jako Kalouskova (ne)nahrávka vtipu.

Smutné je, že tahle poslankyně neumí ani příliš dobře po-

čítat. Tvrdí totiž, že před tři čtvrtě rokem poslanecký klub Věcí veřejných neexistoval, což není pravda. Kdo by ale takové čekal, že z úst našich vládních činitelů nějaká pravda zazní.

Navíc se nám víc a víc začíná ke všemu vyjadřovat polozapomenutý Jiří Paroubek. On by chtěl dokonce menšinou vládu ODS a TOP 09 podporovat. Neznámá to náhoda, že by měly být rychle vypsané předčasné volby?

Tak doufejme, že Radek John prohlédne a uvidí na vlastní oči, kam spolu s ABL českou politiku dostali. Doufejme, že se naši mystifikátoři aspoň jednou zastydí a někteří z nás budou moci jít zase někdy volit. On jim Václav Klaus ty demise podepíše, novou propisku přece má.



Johana Hovorková
komentátorka MF FLEŠ

Novináři aktéry spiknutí. Tentokrát proti Bártovi

Když Centrum pro veřejné mínění před pár lety vydalo žebříček prestiže jednotlivých povolání, novináři zamáčkli slzu. Obsadili totiž až dvanácté místo. Nechali za sebou sice ministry a soustružníky, předběhl je ale profesionální sportovec a soukromý zemědělec. Kmentův výstup v Hydeparku a v on-line rozhovoru na iDNES.cz ukázal, že se od té doby názor Čechů na novináře zas tolik nezměnil.

„Co jste vlastně objevili nového?“ zeptala se jedna divačka České televize a předznamenal tak směřování celého pořadu. Lidé místo otázek pídících se po faktech Bártovy kauzy útočili na Jaroslava Kmentu jako představitele všech novinářů. Označili ho za prostředníka spiknutí, které zosnovala jiná politická strana nebo firma. A chtěli vědět, která to byla. Je totiž divné, že o Bártově případu referoval až teď. Tedy v době, kdy se dostávají na veřejnost útržky informací, které do-

kazují, že Věci veřejné vznikly díky dobře zpracovanému podnikatelskému záměru.

Ne, já opravdu nevěřím na celosvětové ani jiné spiknutí a neobhajuji Mladou frontu DNES (i když její nejvýraznější investigativní novinář opět předvedl svou schopnost účelně využít týdně „volna“, které mu redakce poskytuje). Zarazila mě však dvojsečnost českého mínění. Podle kritiků by měli novináři jako hlídací psi demokracie čmuchat, když už však něco vyčmuchají (a tentokrát měli nos citlivý), nelíbí se jim to. Je podezřelý, že s tím novináři vylezli až teď, a neméně podezřelý je, že nechtějí uvádět zdroje. I když jim jde podle Kmenty o život.

„Jinak schopný ministr“ je prostě terčem novinářského spiknutí. V českém prostředí hraje roli jmenovce Barta Simpsona, který tropí bártoviny. Tedy vyloženiny, které vlastně nemyslí až tak zle, jen občas zvolí špatné prostředky.



Pohled Petry Pařkové
komentátorka MF FLEŠ

Glosa

Koho vlastně v politice chceme?

Vít Bárta je diktátor vládnoucí ve své straně tvrdou rukou. I když se toho zpočátku od malého muže s vysokým hlasem v tomto směru moc neočekávalo, silou peněz a přesvědčovací schopností (pravděpodobně načtených z populárně-naučných knížek o psychologii) si umí podmanit své podřízené. Hanba mu! Petr Nečas je ušlápnutý slušňák, nedokáže si ve vládě ani straně udělat pořádek. Hanba mu!! Jiří Paroubek byl buldozer, který chtěl svou představu řádu nastolit slovní pyrotechnikou a politickými způsoby starými 40 let. Hanba mu!!!

Silvio Berlusconi je s dvouletou přestávkou italským premiérem už 17 let. I když se svět pozastavuje nad jeho skandály, minimálně polovina

Itálie ho za ně miluje. Silvio je přesně takový, jaký chce průměrný Ital být. Sexista, který se svými „šíkovnostmi“ dostal k moci, penězům i ke krásným ženám. Co na tom, že jsou některé ještě pod zákonem.

Jaký je ideál českého politika? Koho vlastně chceme? Žádná ze tří výše zmíněných cest v České republice nefunguje. A potřebujeme vlastně takového politického Supermana? Snad bychom měli být za věčnou nespokojenost s politiky rádi – je alespoň vidět, že demokracie funguje zhruba tak, jak má, což se o Itálii tak úplně říci nedá.

Jan Pavce
šéfredaktor MF FLEŠ

Čtrnáctideník Fleš je produktem studentů prvního ročníku žurnalistiky UK FSV

Šéfredaktor: Jan Pavce **Editoři:** Březinová, Pavlíček, Hoffman, Železná

Korektoři: Nohejlová, Moravcová, Pešek, Bureš

Kristína Bílá, Marie Barvínková, Markéta Březinová, David Bureš, Martin Hoffmann, Johana Hovorková, Miloš Hroch, Martina Jiříková, Helena Kardová, Kateřina Korábková, Anna Kozáková, Karolína Matysová, Ivana Moravcová, Kateřina Nejedlá, Karolína Němcová, Aneta Nevšimalová, Markéta Nohejlová, Petra Pařková, Jan Pavce, Tomáš Pavlíček, Adam Pešek, Vojtěch Soudný, Barbora Soukupová, Tereza Svítlová, Jan Šilhan, Natálie Šírová, Daniela Tkadlecová, Pavlína Vávrová, Matěj Vlček, Katarína Železná

„Zpěv? Neznáme!“



Vojtěch
Soudný
redaktor
MF FLEŠE

Neumějí zpívat. Texty nových písní mnohdy zapomínají. Zpívají sprostě. Na pódiu se potácí notně opilé s lahví vodky. Oblečení na koncert si koupily pravděpodobně dvě hodiny před koncertem v sekáči. A ještě ke všemu si říkají Čokovoko. Zaplatili byste dvě stě padesát korun za album? Nebo sto čtyřicet za koncert? Nedivil bych se, kdyby jste odpověděli záporně. Přesto jsem po středečním křtu odcházel se stejným úsměvem a peněz jsem rozhodně nelitoval.

Když jsem o nich slyšel před rokem poprvé, už za sebou měly kus cesty. Již v roce 2008 se hudební ankety shodovaly, že se v Brně vylhlo něco zajímavého. Něco originálního, co tu ještě nebylo. I když jsem slyšel o velkém humbuku kolem těchto dvou holek, bral jsem to jako módní vlnu, které jsem nevěřil, že přežije svůj jepičí kolmý start a že si na ně o tři roky později už nikdo nevzpomene. A ejhle. Chyba lávky. Ve středu měly Adriana s Magdou samostatný koncert se dvěma předkapelami ve známém brněnském klubu Fléda. Bylo plno. Sál řičel nadšením. První řada znala texty lépe než šoumenky na pódiu. Přišly jen pubertáci, ale i jejich matky se svými kolegyňkami z práce, vysokoškoláci a jejich tatkové. Prostě všichni, co si chtěli užít nekonvenční a syrovou poetiku, kterou rozhodně Čokovoko umí. Zprvu jsem se cítil rozpačitě, ale pak jsem přistoupil na pravidla brněnského dua. Mozek jsem nechal v předsáli a jen jsem si užíval, stejně jako Čokovoko na pódiu.

Guano Apes jsou zpět

Na vzkříšení německé kapely Guano Apes čekali fanoušci tak dlouho, až se v podstatě nedočkali – přestože se parta vrátila ve stejném složení, přijela po naprosto jiné koleji. Úspěšná metalová formace vhodila do klece lačných fanoušků svojí novinku Bel Air po sedmi dlouhých letech. Obvyklý grunge tady zastihují hrátky s elektro-rockem, deska se jeví jako kříženec sólových pokusů zpěvačky Sandry a trendů současné tvrdé muziky. Všemi skladbami občas prosakuje známé „guanovské“ psychedelické fluidum. Masožraví nadšenci se musí nejdříve prokousat salátem několika počátečních songů a teprve u hitů jakými jsou „She’s A Killer“ nebo „Trust“ se dorazí kýženým krvavým bíftekem. Nováčky potěší pohodový začátek, ačkoli zbytek pro ně může chvílemi splývat ve dvacetiminutovou agresivní patlaninu. Celkově je nahrávka zdařilá, skupina se sice dlouhodobým odloučením dostala do odlišných vod, ale dokázala se udržet nad hladinou.

Barbora Soukupová

www.fles.fsv.cuni.cz

Odnikud někam: prosluněná kalifornská nuda

Intimní, citlivé, ženské – tak jsme si zvykli vnímat filmy scénářistky a režisérky Sofie Coppolové. První dvě vlastnosti má i její čtvrtý snímek *Odnikud někam*, ženskou perspektivu tu ale nahradila mužská.

Hlavním protagonistou je Johnny Marco (Stephen Dorff), úspěšný herec a zároveň obyčejný rozvedený třicátník. Dorff výborně balancuje mezi dvěma polohami své postavy, jíž ukazuje jako tatku odvedle i jako chlápka, který své nejistoty řeší alkoholem, prášky na uklidnění a náhodným sexem.

Ženský prvek tu zastupuje jeho dcera Cleo, kterou ztvárnila talentovaná Elle Fanningová. Cleo je začínající krasobruslařka, holka do nepohody a možná jediná žena, která Johnnyho upřímně miluje. Scény ze společného života otce a dcery jsou ty nejsilnější, ať už dvojice cestuje na předávání cen do Itálie nebo hraje Guitar Hero v Johnnyho hollywoodském bytě.

Zatímco Johnny je velké dítě, Cleo je malá dospělá. A právě tento kontrast je hlavní oporou celého filmu. Podobně nesoudržné dvojice jsou u Coppolové ostatně častým motivem – drzá královna a hloupoučký král Ludvík v Marii Antoinettě, mladá intelektuálka a stárnoucí he-



Idylka. Hlavní protagonista s dcerou.

Foto: Focus Features

rec ve snímku *Ztraceno v překladi*.

Odnikud někam nepostrádá ani další typické prvky jejích filmů: pečlivě vybranou hudbu, důraz na zvuk a na vizuální po-

etiku. Efektní záběry dálnic, nočního velkoměsta a prosluněných hotelových pokojů jsou často zdoluhavé, k prostoduchému klíše však mají daleko.

Skvělí herci ani přesně zachy-

cená atmosféra bohužel nezakryjí, že Coppolová vlastně nemá co říct. Scénář klouže po povrchu, chybí hlubší vhled do nitra postav, mnoho scén působí zbytečně nebo nelogicky (nahý

masér, striptérky – dvojčata) a snaha sdělit divákovi „něco velkého“ selhává. Výsledkem je devadesátiminutová nuda, na kterou se příjemně kouká.

Marie Barvínková

Britští Does It Offend You, Yeah? dobyli Lucerna Music Bar

Praha Elektro-rock dosáhl v českých luzích a hájích stejné popularity jako ve světě. Možná i proto představila Lucerna Music Bar v neděli večer pražskému publiku Brity adorovanou formaci Does It Offend You, Yeah? (Urází vás to, yeah?). Po jejich setu je s podivem, že klub ještě stojí.

Sympatické pětičlenné cestu ke slávě proslapalo debutové al-

bum „You Have No Idea What You’re Getting Yourself Into“. Jak je možné ovládnout hudební svět s jedinou deskou? Skupina libující si v předlouhých názvech totiž kombinuje elektronické „mašinky“ s živou rockovou muzikou, což jim propůjčuje punc originality.

Předlouhé intro byla jediná chvíle, během níž publikum zírало tupě před sebe. Jakmile na

pódium vyběhl frontman James Rushent s kulichem na hlavě a spustil „With a Heavy Heart“, vypuklo pod pódiem šílenství. Diváci skákali a tančili co to šlo nebo zhypnotizovaně vzpínali ruce k vystupujícím. „You guys are amazing!“ usmíval se spokojeně zpěvák.

Nutno vyzvednout vynikající ozvučení, díky němuž se např. zvuk bicích živě probíjel přímo

do těla. Blažení Pražané ocenili každý song hlasitým hvízdáním, blesky fotoaparátů neustávaly a občas dokonce Brity nepřijemně oslepovaly. Mužské pohledy zaměstnala hlavně baskytaristka Chloe, jež se svými šaty, teniskami a napůl vyholenou hlavou jistě inspirovala místní slečny k módní extravaganci.

Lucerna se přímo otřásala

v základech, když si vytleskávala dvojité přídavek. Ten zakončili sympatíci písní „The Monkeys Are Coming“ z nové desky. James naposledy zamával bambulemi na čepici a celá parta zmizela v zákulisí. Does It Offend You, Yeah? předvedli vynikající show. To zkrátka nemůže nikoho urazit.

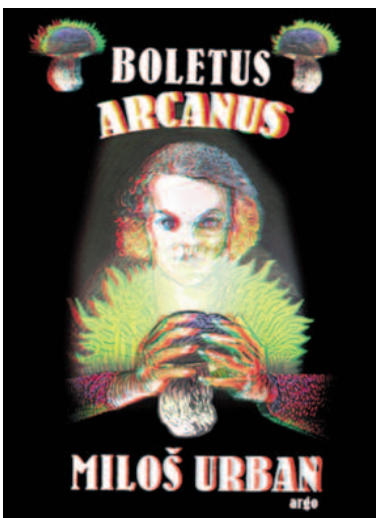
Kristina Bilá

Boletus arcanus – houba zhouba

Boletus arcanus, neboli hřib tajemný, není ledajaká houba. Působí jako lék, afrodiziakum a omlazující prostředek zároveň. Není ovšem jednoduché ho najít. Odhalí se jen lidem, kteří se sebou nejsou spokojeni. Dá vám vzhled, po jakém zatoužíte. Gregor Marty, hlavní hrdina Urbanova nového románu, pracuje jako redaktor v nakladatelství. Touží ovšem být spisovatelem, možná i to je důvod proč právě on v úvodu příběhu vzácnou houbu nachází. Po jejím ochutnání prochází působivou proměnou. Urban zručně líčí přeměnu čtyřicetiletého nevzhledného muže na šarmantního mladíka. Marty se seznamuje s krásnou Emilií, která za svůj půvab vděčí také účinkům boletu arcana. Vychází najevo, že houba si již získala značnou popularitu a ti šikovnější s její pomocí hodlají vydělávat peníze.

S postupem času se ovšem ukáže, jaká nebezpečí s užíváním houby souvisí. Za vše mluví naturalistická scéna, kdy se mladá dívka předávku-

je a její tělo se stane hostitelkou housenice – odporné houby, která vyrůstá na zdechlinách. Marty se stává díky svým hledačským schopnostem známou a váženou osobností, ale brzy se mu to vymstí. Zázračnou houbu chtějí pro sebe politici, aby jim pomohla udržet si moc a Marty se tak stává i vězněm samotného prezidenta. Po jeho útěku nabírají události spád a děj se i přes mrtvolu řítí k šokujícímu závěru.



Příběh, ve kterém si Urban pohrává s motivem houbaření jakožto oblíbenou činností Čechů, je kritikou konzumní společnosti. Vytýká jí zejména snahu po mladistvém vzhledu, která má přednost i před zdravím a je nezbytnou nutností v každém věku. Poselství je jasné: „Někdy by se člověk měl spokojit s tím, co má, a nepokoušet své možnosti.“

Jedinou slabinou příběhu jsou akční pasáže. Jakmile se začne něco dít, Urban jakoby se nemohl rozhodnout, co říci dříve a vše je najednou zmatené.

V dialogích ale boduje, víc mu sedí i odlehčená poloha příběhu. Hodně působivé jsou harmonické popisy lesní přírody v kontrastu s hektickým životem ve městě.

Sugestivní jsou i Martyho gurmánské houbové zážitky, takže se nesmíte divit, pokud po dočtení románu dostanete chuť na syrové hříbky. Ale opatrně, jak praví Marty v závěru: „S houbami člověk nikdy neví.“

Anna Kozáková

Byl Gagarin první?

Padesát let uplynulo ode dne, kdy Jurij Gagarin jako první člověk v historii vzlétl do kosmu a stal se tak světovým hrdinou. K uctění tohoto významného výročí vydalo nakladatelství Olympia knihu s názvem „Gagarin. Byl první?“, jejímž autorem je novinář a spisovatel Pavel Toufar.

Křest knihy proběhl minulý čtvrtek v Paláci knih Luxor v Praze a sešli se na něm významné osobnosti nejen z oblasti kosmonautiky – Jaroslav Šýkora, Miroslav Pavlík, Martin Grün, Jan Petránek a Oldřich Pelčák, náhradník kosmonauta Vladimíra Remka. Kromě zátky z láhve šampaňského vzduchem létaly i úsměvy ně

vzpomínky a historky z dob Gagarinovy největší slávy.

Otazník v názvu knihy napovídá, že autorovým záměrem bylo odpovědět na všechny mýty, které okolo slavného kosmonauta a jeho vesmírné cesty vstaly. Kniha čtenáři předkládá přesný a zasvěcený obraz příprav legendárního letu a jeho průběhu. Odkrývá rousku tajemství i nad zákulisními událostmi, ukazuje je tak, jak se skutečně odehrály a nikoli tak, jak je upravila tehdejší cenzura. Jan Petránek, novinář a literát, o knize řekl: „Jsou to pouze fakta, fakta, fakta. Ale mají neuvěřitelnou sílu a právě v tom tkví její hodnota.“

Karolína Němcová



Hokejový Třinec slaví, je králem extraligy

Hokejová extraliga má nového krále. Třinec porazil v pátém utkání finále play-off Vítkovice 5:1 a sérii ovládl v poměru 4:1 na zápasy. Slezský klub se tak poprvé v historii stal mistrem.

TŘINEC Hokejový Třinec mohl slavit už po čtvrtém utkání finálové série, které však po dramatickém závěru prohrál. Oceláři vedli 4:3, v 60. minutě ale veterán Jan Peterek minul prázdnou branku, Vítkovicím se při power-play podařilo vyrovnat a v nájezdech zvítězily. Do pátého zápasu tak vstupovaly s pocitem, že sice mají šanci sérii vyrovnat, musejí ale podruhé v řadě vyhrát.

Páté utkání finálové série začalo zostrá. Třinecký útočník Martin Růžička dal v druhé minutě gól, Vítkovice však bleskově vyrovnaly brankou Ctirada Ovčáčka. Už ve třetí minutě byl stav utkání 1:1.

Krátko poté skončil zápas pro třineckého Ladislava Kohna, když byl po úderu Jana Káni do hlavy vyloučen do konce utkání. Následná pětiminutová přesilovka se však Vítkovicím nepovedla

a třinecký gólman Peter Hamerlík měl jen minimum práce.

Ještě před koncem třetiny šel Třinec do vedení zásluhou Davida Květoně, který po brejku tří na jednoho překonal Romana Málka. Po následné rozmluvě se střelcem branky byl do konce utkání vyloučen i Viktor Ujčík. „Z mého pohledu to bylo hodně přísné rozhodnutí,“ řekl iDNES.cz Ujčík.

Druhou třetinu Oceláři zcela ovládli. Nejprve střelou od modré zvýšil Josef Hrabal, po brance Erika Hrni vedl Třinec 4:1.

V poslední třetině se Vítkovice snažily útočit, nebylo to ale platné. V 52. minutě se navíc třinecký Peterek otočil kolem tyčky Málkovy branky, naznačil přihrávku a místo ní vystřelil nad rameno vítkovického gólmána, 5:1.

Do konce utkání zbývalo ještě několik minut, v hledišti ale už propuklo nadšení a poprvé se skandovalo: „Mistři, mistři!“ V závěru se skóre nezměnilo, Třinec vyhrál 5:1 a stal se poprvé v historii hokejovým mistrem. Slezské město slavilo až do rána a vypilo litry slivovice.

David Bureš



Zlatá radost Třinecký kapitán Radek Bonk (vlevo) a jeho spoluhráč Václav Varaďa se radují z mistrovského titulu

Foto: Adolf Horsinka, MF DNES

Kweuke převálcoval Slavii dvěma góly

PRAHA „Ukaž, kolik máš těch světlic?“ „Hele, neber mi to!“ dohodovala se skupinka asi patnáctiletých chlapců u sektoru domácích vlajkonošů před stadionem na Let-

ně. Od vchodu se táhla dlouhá fronta rozjařených fanoušků, kteří nedočkavě skandovali. V pondělí bylo totiž na programu fotbalové derby Sparta-Slavie, už 275. v pořadí.



Střelec Kromě světlic zářil především Kweuke, vstřelil oba góly
Foto: Bombito

Po slavnostním výkopu Terezy Maxové, jejíž nadací Teribear podporuje Gambrinus liga, utkání začalo. Fanoušci domácích přivítali hráče skandováním jména Tomáše Řepky, který kvůli disciplinárnímu trestu nemohl hrát. Nechyběl ani transparent s nápisem „Stojíme za svým kapitánem.“

V 10. minutě dal domácí útočník Kweuke první gól po rohovém kopu Matějovského, který ještě hlavičkou zpracoval Zápotočný. O dvě minuty později vstřelil další branku po krásné přihrávce od Matějovského. V sektoru domácích vlajkonošů zaplály světlice. Přestože fanoušci sotva přestali vyvolávat jméno vysokého Kamerunce, nyní měli důvod si to zopakovat. Vzápětí přidal Kweuke další střelu, tentokrát z dálky, ale brankář hostů Vaniak ji vyrazil nad břevno. Po tomto zákroku Slavie začala útočit, ale výsledkem její snahy bylo jen několik nepřesných střel.

Po přestávce, kdy si týmy při-

pravky obou klubů vystříhly na hrací ploše miniderby, ztratilo domácí mužstvo odhodlání a důraz. V druhém poločase nabídli víc zajímavé podívané spíš fanoušci než fotbalisté. Slávistický kotol rozzářily červené a bílé světlice, z druhé strany se na odpověď valil hustý kouř, skrz který často nebylo z tribuny ani vidět. Přestože se diváci dožadovali dalšího gólu a hecovali mužstvo pokřikem: „Bojujte za Spartu,“ zůstalo skóre nezměněné, 2:0.

„Slavie prokázala, že má velmi dobře kombinačně vybavené hráče, hrála v poli lépe než my, byli jsme na můj vkus hodně pasivní. V plánu bylo z obranného bloku vyrazet do brejků, ale to se nám moc nedařilo,“ prohlásil spartánský manažer Jozef Chovanec. I přesto však může být spokojený. Vítězstvím v derby se náskok vedoucí Plzně snížil, vede nyní jen o 6 bodů. Sparta má tedy stále šanci získat titul.

Anna Kozáková

Pohled Derby bude táhnout vždycky



Matěj Vlček
redaktor
MF FLEŠE

PRAHA Pondělní fotbalové derby Sparty se Slavií bylo výjimečné. Ne snad nezáživnou hrou nebo očekávaným výsledkem. Podalo totiž důkaz, co derby pro českého fanouška znamená, jakou má pověst, jak táhne.

Utání mělo spoustu předpokladů k tomu, aby obyčejného fanouška nezajímalo. Nestřítili se konkurenti v boji o titul, jak tomu bývalo při soubojích pražských S pravidlem, ale druhý tým tabulky s desáťm. Hrál se ve všední den od osmi hodin, vyrazit na stadion znamenalo jít do postele nejdříve v jedenáct. A dalo by se pokračovat.

Fanoušci (nebo snad derby samo?) všechny tyto předpoklady postavili na hlavu. Už v pátek se Pra-

hou neslo, že bude zápas vyprodán, a v hledišti se skutečně oficiálně těsnilo 18 873 diváků, tedy plný dům. Když se člověk podíval na stojící zástupy v rozích tribun, bylo jasné, že ve skutečnosti je na stadionu alespoň 20 tisíc lidí.

A bylo to utkání se skvělou diváckou kulisou, i když také s neřadami, které ke slavnému mači patří: potyčky příznivců obou táborů, používání pyrotechniky, rasistické a urážlivé pokřiky z obou kotlů. Stadion bouřil, slávistům přicházely popichovačné esemesky od spartánských přátel, prostě z pohledu fanoušků derby, jak má být.

Tenhle zápas zkrátka zajímá každého, kdo fotbal aspoň trochu sleduje. Je skvělé, že na tom nic nemění vnější okolnosti. Souboje spartanů se slávisty jsou pro českého fotbalového příznivce věcí stejně přirozenou a nezbytnou jako půllitr piva. A pondělní návštěva ukázala, že se na tom hned tak nic nezmění. Derby je prostě jen jedno.

Skateboardista Habanec si razí cestu do Evropy

PRAHA Skateboarding nabízí dvě možnosti, jak k němu přistupovat. Buďto si můžete jezdit jenom sám pro sebe a užívat si tolik typickou skateboardovou svobodu. Nebo se k němu postavíte jako k regulárnímu sportu a budete na sobě pracovat. Maxim Habanec zvolil variantu druhou.

Na skateboardu jezdí od 9 let a od 12 ho podporují české distribuce velkých světových firem. To v kombinaci s talentem a trochou zodpovědnosti muselo zaručeně přinést úspěchy.

Prorazit v České republice před deseti lety nebyl takový problém. Za tu dobu se ale úroveň skateboardingu zvedla a vyniknout mezi ostatními jezdci se stává čím dál těžší. Česká jména se už objevují v řadách týmů evropských značek a na titulních stránkách zahraničních časopisů. Maxim je také jedním z nich. Ve svých 19 letech je

zván na všechny evropské závody, kde se pravidelně umísťuje v první pětici. Dále se může pyšnit titulem mistra České republiky z roku 2009 a především prvenstvím z loňského Mystic Skate Cupu, čímž se zapsal do historie českého skateboardingu. Mystic Skate Cup je prestižní závod evropského skateboardového poháru, který se už 16 let pravidelně koná na pražské Štvanici, a za tu dobu se ještě žádnému Čechovi nepodařilo ho vyhrát.

Velkým letošním úspěchem je postup do evropského týmu Quiksilver. K tomu Maxim dodává: „Po x letech ježdění za distribuci u nás mě vzali do evropského týmu. Od začátku mě tam tlačil Matuš Hubka, můj team manager. Díky Mystic Cupu a těm všem závodům si mě všimli a začali do mě investovat. Jsem za to moc rád.“

Miloš Hroch

Pětibojář Svoboda: Z Londýna přivezu medaili

PRAHA V moderním pětiboji patří mezi elitu. Loni se stal už potřetí nejlepším Čechem v této disciplíně a opět zaslouženě – vyhrál nejen Evropský šampionát v Debrecínu, ale také obsadil třetí místo ve Světovém šampionátu v Moskvě. Letos je pro něj nejdůležitější kvalifikace na Letní olympijské hry v Londýně 2012. O přípravě i svém dvojčeti se exkluzivně pro MF FLEŠ rozprávěl David Svoboda těsně před odletem na Světový pohár v Sardinii.

Co od závodu v Sardinii očekáváte?

Rozhodně víc než minule. Na Světovém poháru v Palm Springs jsem se sebou nebyl moc spokojený, přestože jsem se dostal do první desítky. Tentokrát bych byl rád, kdyby to bylo ještě o něco lepší.

České pětibojáře nově připravuje také Ukrajinec Andrej Jefremenko. Je to velký rozdíl?

Není to poprvé, co nás začal trénovat někdo ze zahraničí, pro nás je to spíše zpestření a příjemná změna v rutinním tréninku. Doufám ale, že mi i Andrej Jefremen-



Nejlepší pětibojář V Londýně chce bojovat o medaili

Foto: ČTK

ko pomůže – zvlášť při kvalifikaci na olympiádu.

Všichni do vás vkládají spoustu nadějí ohledně olympiády v Londýně. Je to pro vás velká zodpovědnost?

Určitě to zodpovědnost je. Na minulých olympiádě mi medaile utekla a já bych to tentokrát rád napravil. Tu medaili z Londýna přivezu. Chci udělat radost sobě i lidem okolo, kteří mi budou držet palce.

Letos se změnila střelba – střelí se z laserových pistolí. Jak se to projevilo u vás?

Zatím jsme tyto pistole používali jen na americkém světovém poháru, a protože to bylo poprvé, moc to nepřídalo. Ale zase tak velká změna to není, rozhodně se nedá říct, jestli je to lepší nebo horší. Je to samozřejmě rychlejší a nemůžeme se spoléhat na setrvačnost, ale dá se na to rychle zvyknout. Takže si rozhodně nestěžuji.

Je vaším největším soupeřem Ondřej Polívka? Porovnáváte se vzájemně?

Hodně záleží, jestli mluvíme o světové, nebo české úrovni. V České republice jsme samozřejmě velkými soupeři já, Ondra a také Michal Michalík. Ale ve světových pohárech je mi jedno, jestli jsem první, nebo druhý Čech, hlavně když mám medaili. Tam se spíš podporujeme.

Když jste loni dostal ocenění pětibojáře roku, poslal jste místo sebe svoje dvojče. Bylo to poprvé, co jste se takhle vyměnili? Z taktických důvodů bych to moc neměl přiznávat, ale poprvé to nebylo. Já i Tomáš jsme obecně hodně zaneprázdnění, takže je logické, že první, koho za sebe na různé akce posíláme, je právě dvojče. A pokud to lidé hned nepoznají, tím líp. Určitě to nebylo naposled.

Johana Hovorková